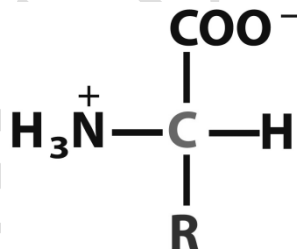

فصل اول: اسیدهای آمینه و پروتئین‌ها

اسیدهای آمینه (انیمیشن ۸۳، ۸۴، ۸۵)

اسیدهای آمینه به عنوان واحدهای ساختمانی ساختار پپتیدها و پروتئین‌ها می‌باشند.

- در طبیعت در حدود ۳۰۰ اسید آمینه وجود دارد که تنها ۲۰ اسید آمینه از این تعداد در ساختمان پپتیدها و پروتئین‌ها شرکت می‌کنند که به این ۲۰ اسید آمینه، اسید آمینه استاندارد می‌گویند.
- اسید آمینه دارای حداقل چهار گروه متصل به کربن α (کربن متصل به گروه کربوکسیل را کربن α گویند) می‌باشد لذا این کربن یک کربن نامتقارن می‌باشد.
- تمامی اسیدهای آمینه به جز اسید آمینه گلايسين به دليل داشتن کربن α نامتقارن دارای فعالیت نوری می‌باشند.
- گروه‌های متصل به کربن α شامل: گروه کربوکسیل (COOH)، یک گروه آمین (NH₂)، یک اتم هیدروژن و زنجیره جانبی یا ریشه R می‌باشند.
- اختلاف گروه‌های R از نظر ساختمان، اندازه و بار الکتریکی روی حلالیت اسیدهای آمینه در آب اثر می‌گذارد.
- تمامی ۲۰ اسید آمینه موجود در پروتئینها از نوع α - آمینو اسید می‌باشند. بتا آمینواسیدها و گاما آمینواسیدها نیز وجود دارند که در ساختار پروتئین شرکت نمی‌کنند.

- بتا و گاما آمینواسیدها بترتیب حاوی یک و دو گروه کربنی بیشتر در ساختار خود هستند و عامل آمین بر روی کربن بتا و گاما قرار دارد.

- اسیدهای آمینه به واسطه نحوه اتصال گروه آمین متصل به کربن α نامتقارن دارای دو ایزومر D و L می‌باشند.
- L-amino acid فرم رایج اسیدهای آمینه در پروتئین‌ها می‌باشد.

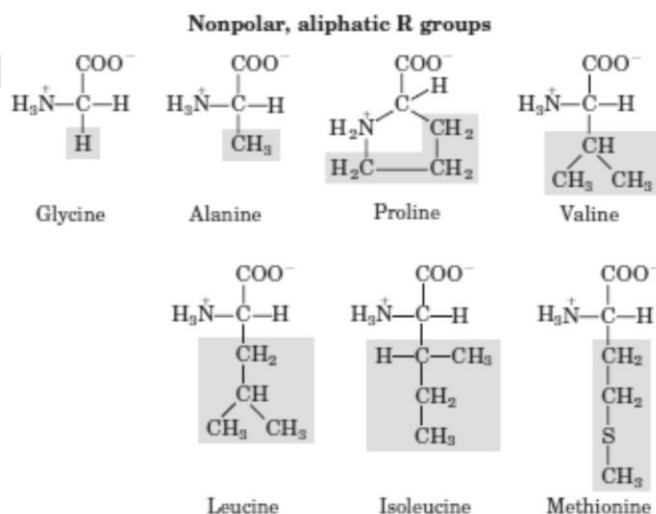
تقسیم بندی اسیدهای آمینه (انیمیشن ۸۲، ۸۳، ۸۴)

بر اساس ویژگی‌های گروه‌های R شامل: قطبیت و تمایل به داشتن میانکنش با مولکول آب در pH بیولوژیک اسیدهای آمینه در ۵ گروه طبقه بندی می‌شوند:

Amino acid	Abbreviation/ symbol	M_r	pK_a values			pI	Hydropathy index*	Occurrence in proteins (%) [†]
			pK_1 (—COOH)	pK_2 (—NH ₃ ⁺)	pK_R (R group)			
Nonpolar, aliphatic R groups								
Glycine	Gly G	75	2.34	9.60		5.97	-0.4	7.2
Alanine	Ala A	89	2.34	9.69		6.01	1.8	7.8
Proline	Pro P	115	1.99	10.96		6.48	1.6	5.2
Valine	Val V	117	2.32	9.62		5.97	4.2	6.6
Leucine	Leu L	131	2.36	9.60		5.98	3.8	9.1
Isoleucine	Ile I	131	2.36	9.68		6.02	4.5	5.3
Methionine	Met M	149	2.28	9.21		5.74	1.9	2.3
Aromatic R groups								
Phenylalanine	Phe F	165	1.83	9.13		5.48	2.8	3.9
Tyrosine	Tyr Y	181	2.20	9.11	10.07	5.66	-1.3	3.2
Tryptophan	Trp W	204	2.38	9.39		5.89	-0.9	1.4
Polar, uncharged R groups								
Serine	Ser S	105	2.21	9.15		5.68	-0.8	6.8
Threonine	Thr T	119	2.11	9.62		5.87	-0.7	5.9
Cysteine	Cys C	121	1.96	10.28	8.18	5.07	2.5	1.9
Asparagine	Asn N	132	2.02	8.80		5.41	-3.5	4.3
Glutamine	Gln Q	146	2.17	9.13		5.65	-3.5	4.2
Positively charged R groups								
Lysine	Lys K	146	2.18	8.95	10.53	9.74	-3.9	5.9
Histidine	His H	155	1.82	9.17	6.00	7.59	-3.2	2.3
Arginine	Arg R	174	2.17	9.04	12.48	10.76	-4.5	5.1
Negatively charged R groups								
Aspartate	Asp D	133	1.88	9.60	3.65	2.77	-3.5	5.3
Glutamate	Glu E	147	2.19	9.67	4.25	3.22	-3.5	6.3

۱- اسیدهای آمینه غیرقطبی با زنجیره جانبی آلیفاتیک (نان پولار non polar یا آلیفاتیک):

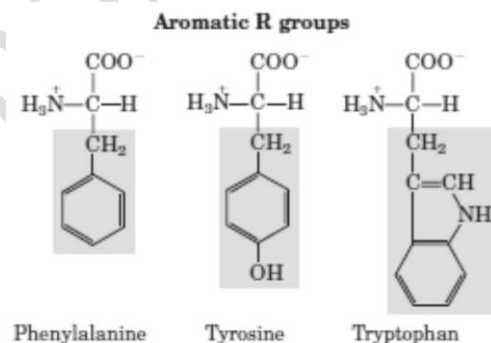
در این گروه اسیدهای آمینه غیر قطبی و آبگریز با زنجیره آلیفاتیک قرار دارند که شامل: گلیسین، آلانین، پرولین، والین، لوسین، ایزولوسین و متیونین می باشند.

- زنجیره جانبی این اسیدهای آمینه به علت غیرقطبی بودن تمایل دارند تا در داخل پروتئین ها بصورت مجتمع با یکدیگر از طریق واکنش های متقابل هیدروفوب (آبگریز) قرار گیرند
- گلايسين ساده ترين ساختمان اسيد آمينه ای را دارد.
- گلايسين تنها اسيد آمينه ای است که دارای کربن α - نامتقارن می باشد، زیرا زنجیره جانبی آن تنها یک اتم هیدروژن می باشد.
- هر چند گلايسين در این طبقه قرار دارد ولی از آنجا که زنجیره جانبی آن بسیار کوچک و انعطاف پذیر است هیچ همکاری را در ایجاد پیوند های هیدروفوب از خود نشان نمی دهد.
- والين، لوسين و ايزولوسين سه اسيد آمينه شاخه دار هستند. ايزولوسين در ساختار خود دارای دو کربن نامتقارن می باشد.
- متيونين، اسيد آمينه گوگردار است که در ساختمان زنجیره جانبی خود یک تیواتر غیرقطبی دارد.
- پرولين در حقيقت یک آلفا-ایمینو (α -imino) است که به دلیل آزاد نبودن عامل آمین، عامل ایمین در یک کانفورماسیون محکم و انعطاف ناپذیری قرار دارد که این مساله نقش مهمی در تعیین ساختمان فضایی پروتئین ها برعهده دارد.

۲- اسیدهای آمینه حلقوی (Aromatic):

اسیدهای آمینه فیل آلانین، تیروزین و تریپتوفان در این طبقه قرار دارند.

تمام اسیدهای آمینه زیر در شاخه جانبی خود گروه های حلقوی دارند، **بجز (ارشد ۸۲-۸۱)**

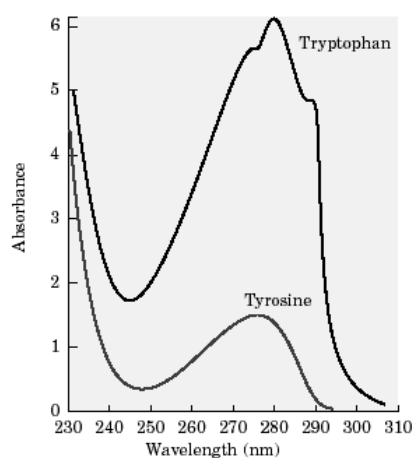
(۱) تیروزین (۲) هیستیدین (۳) تریپتوفان (۴) آسیارتیک اسید

پاسخ: گزینه ۴

- این اسیدهای آمینه بطور نسبی غیرقطبی هستند.

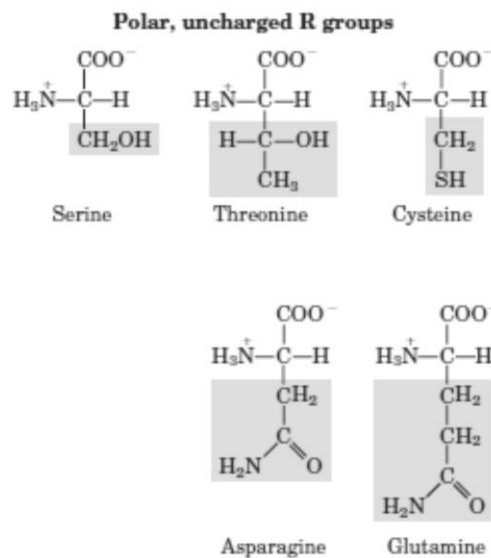
- اسیدهای آمینه حلقوی آروماتیک تیروزین و تریپتوفان و به میزان کمتری فنیل آلانین نور را در منطقه فرا بنفش (Ultra violet) به صورت قابل ملاحظه‌ای جذب می‌کنند.

- اندازه‌گیری جذب نور در طول موج ۲۸۰ نانومتر به وسیله اسپکتروفتومتر، روشی سریع برای تخمین زدن مقدار پروتئین یک محلول است.
- تمام اسیدهای آمینه در فرابنفش دور (کمتر از ۲۲۰ نانومتر) نور را جذب می‌کنند.

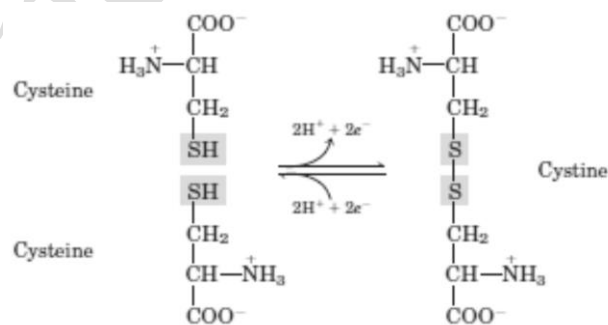

۳- اسیدهای آمینه قطبی بدون بار

این گروه از اسیدهای آمینه به دلیل داشتن گروههای عاملی که می‌توانند در آب پیوند هیدروژنی تشکیل دهند، قطبی بوده لذا در آب قابلیت حل شدن دارند. اسیدهای آمینه این گروه شامل اسیدهای آمینه سرین، ترئونین، سیستئین، آسپاراژین و گلوتامین می‌باشند.

- ترئونین شبیه ایزولوسین دارای یک مرکز نامتقارن اضافی است ولی فقط یک نوع ایزومر آن در پروتئین ها وجود دارد.
- سیستین دارای یک گروه سولفیدریل یا تیول (-SH) است
- قطبیت سرین و ترئونین به دلیل گروه هیدروکسیل، در سیستین به دلیل گروه تیول و در آسپاراژین و گلوتامین به واسطه گروههای آمیدی آنها می باشد.
- گروه های سولفیدریل (تیول) از دو اسید آمینه سیستین ممکن است اکسید شده و پیوندهای دی سولفیدی (S-S) را تشکیل دهند، که این پیوند نقش مهمی در پایداری ساختار پروتئین دارد.

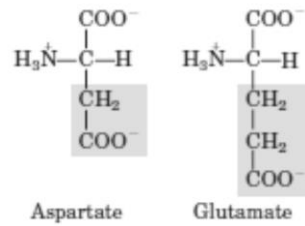

۴- اسیدهای آمینه با بار منفی (اسیدی)

- اسیدهای آمینه آسپاراتات و گلوتامات در این گروه قرار دارند که در ساختار خود علاوه بر گروه کربوکسیل متصل به کربن آلفا، دارای یک گروه کربوکسیل در زنجیره جانبی خود می باشند.
- گروه کربوکسیل موجود در زنجیره جانبی در pH فیزیولوژیک یونیزه شده دارای بار منفی است.

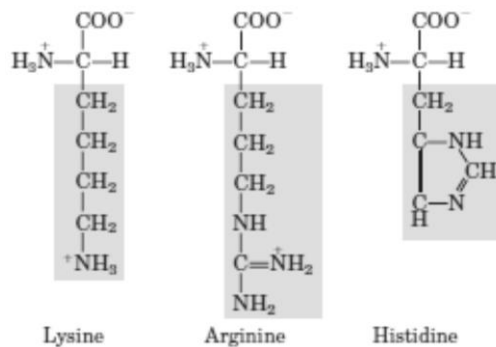
- این دو اسید آمینه و به خصوص گلوتامات نقش مهمی در انتقال عامل آمین در متابولیسم اسیدهای آمینه دارند.

Negatively charged R groups

۵- اسیدهای آمینه با بار مثبت (بازی)

Positively charged R groups

این گروه از اسیدهای آمینه شامل اسیدهای آمینه لیزین، آرژنین و هیستیدین می‌باشند.

- لیزین در اکثر پروتئین‌ها خصوصاً هیستونها به میزان زیادی یافت می‌شود.
- در کلاژن پس از اتمام سنتز، بعضی از لیزینهای موجود اکسید شده، تولید دلتا هیدروکسی لیزین می‌کند.
- آرژنین در ساختار پروتئین‌هایی مانند هیستون و پروتامین به فراوانی یافت می‌شود.
- آرژنین بسیار بازی است و گروه انتهایی این اسید آمینه شامل ۳ ازت می‌باشد که به آن گوانیدین (Guanidine) می‌گویند.
- هیستیدین در اکثر پروتئینها وجود دارد ولی مقدار آن در هموگلوبین نسبتاً زیاد است.

کدام اسید آمینه در زنجیره جانبی خود گروه هیدروکسی ندارد؟ (ارشد ۸۳-۸۲)

- ۱) هیستیدین ۲) سرین ۳) تیروزین ۴) تره اونین

پاسخ: گزینه ۱ (به جز هیستیدین بقیه اسید آمینه الکلی هستند)

- هیستیدین تنها اسید آمینه‌ای است که در pH فیزیولوژیک نقش تامپونی دارد.

در pH فیزیولوژیک کدام اسید آمینه ظرفیت ماکزیمم دارد؟ (ارشد ۸۵)

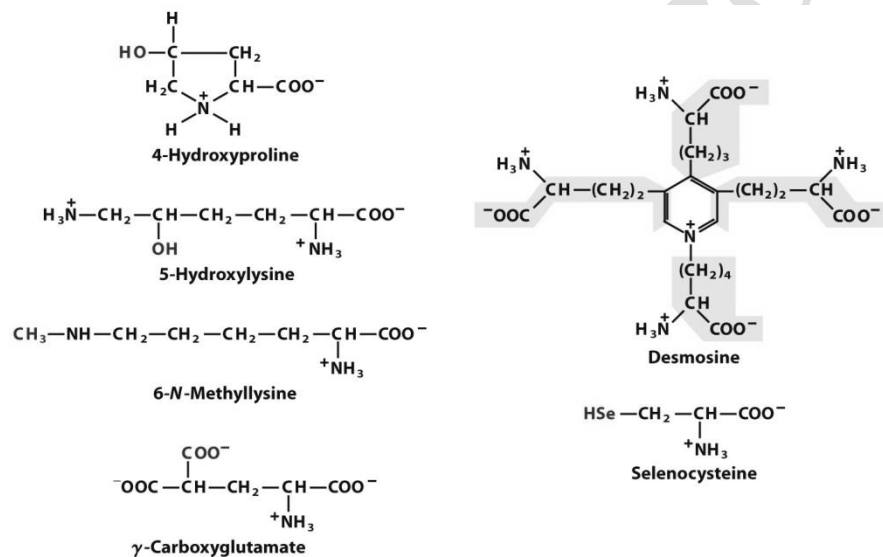
(۱) آرژنین (۲) هیستیدین (۳) والین (۴) اسید گلوتامیک

پاسخ: گزینه ۲

اسیدهای آمینه غیر استاندارد

این اسیدهای آمینه مشتقات برخی از اسیدهای آمینه استاندارد می‌باشند.

- ۴- هیدروکسی پرولین از پرولین و ۵- هیدروکسی لیزین از لیزین مشتق می‌شوند که در اثر عمل هیدروکسیلاسیون پس از اتمام سنتز کلاژن تولید می‌شوند.

- ۶-N- متیل لیزین شکل متیله لیزین است که در ساختار میوزین پروتئین ماهیچه سیتو کروم C وجود دارد. تری متیل لیزین در پروتئین کالمدولین وجود دارد.
- گاما- کربوکسی گلوتامات در فاکتورهای انعقادی نظیر پروترومبین وجود دارد.
- دسموزین (Desmosine) مشتقی از چهار اسید آمینه لیزین است که در پروتئین رشته‌ای الاستین (Elastin) وجود دارد.

سیستین از پیوند دی سولفیدی بین دو اسید آمینه سیستین ایجاد می‌شود.

- سلنوسیستین در اثر جانشینی سلنیوم به جای گوگرد در ساختار اسید آمینه سیستین ایجاد می‌شود.

متیل هیستیدین در ساختار اکٹین و میوزین و دی پپتید آنسرین وجود دارد.

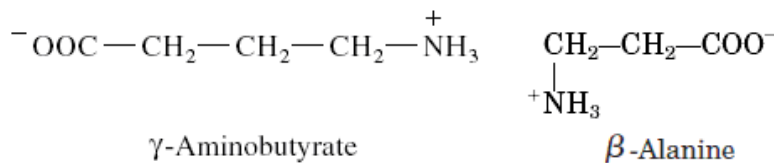
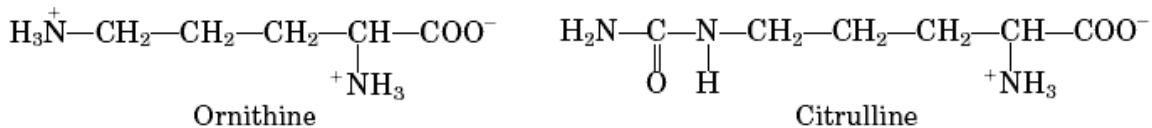
اسیدهای آمینه غیر پروتئینی

اغلب این اسیدهای آمینه مشتقاتی از آل - آلفا اسیدهای آمینه موجود در پروتئین‌ها هستند ولی هیچگاه در پروتئین‌ها دیده نمی‌شوند. اسیدهای آمینه بتا، گاما و دلتا نیز شناخته شده‌اند.

۱ - نوع آلفا (α): مانند اورینیتین (Ornithine) و سیتروآمین (Citrullin) که از مشتقات آرژنین بوده، در سیکل اوره بعنوان واسطه شیمیایی عمل می‌کنند.

۲ - نوع بتا (β): در این اسیدهای آمینه، عامل آمین روی کربن β قرار دارد، مانند β -آلانین که جزئی از ساختمان اسید پانتوتنیک (ویتامین B_5) می‌باشد.

۳ - نوع گاما (γ): در این اسیدهای آمینه عامل آمین روی کربن γ قرار دارد، مانند اسید گاما - آمینو بوتیریک (γ -Aminobutyric acid) که به عنوان یک واسطه شیمیایی جهت انتقال جریان عصبی عمل می‌کند

نکته: کربن متصل به عامل کربوکسیل را آلفا می‌نامند و سایر کربن‌های موجود در آمینواسید را به ترتیب فاصله‌ای که از کربن آلفا دارند، با حروف بتا، گاما و دلتا نشان می‌دهند.

- برخی از اسیدهای آمینه غیر پروتئینی دارای آرایش فضایی D می‌باشد.
- D-glutamic acid در دیواره سلولی بسیاری از باکتریها یافت می‌شود D-Alanine در لارویا سفیره برخی از حشرات و D-Serine در کرم خاکی وجود دارند.

یونیزاسیون اسیدهای آمینه

اسیدهای آمینه دارای عوامل آمین و کربوکسیل هستند که بصورت محلول یونیزه می‌شوند. یونیزاسیون عامل NH_2 و COOH نسبت به pH محلول متغیر است و بار خالص هر اسید آمینه بستگی به pH محیط دارد.

- در pH خنثی، اسیدهای آمینه فاقد گروه R قابل یونیزه شونده در محیط آبی دارای گروه‌های کربوکسیل و آمین به صورت COO^- و NH_3^+ بوده و اسیدهای آمینه به صورت یک مولکول دو قطبی می‌باشند.

- به مولکول که دارای بار (+) و (-) اصطلاحاً زویتریون (Zwitterion) می‌گویند که می‌تواند هم به عنوان اسید و هم به عنوان باز عمل کند. ترکیباتی که دارای چنین ماهیتی هستند، آمفوتر و گاهی آمفولیت (ampholyte) خوانده می‌شوند.

منحنی تیتراسیون اسیدهای آمینه (انیمیشن ۱۱۵)

جهت رسم منحنی تیتراسیون اسیدهای آمینه، محیط را اسیدی نموده و سپس اسید آمینه را با یک باز تیترو می‌کنند. با قرار دادن تغییرات pH در محور γ و میزان باز مصرفی در محور x منحنی تیتراسیون شکل می‌گیرد.

- گلايسين و اسیدهای آمینه ای که فاقد گروه R قابل یونیزه شونده هستند تقریباً دارای منحنی مشابه یکدیگر هستند.

منحنی تیتراسیون اسید آمینه گلايسين

- در pH اسیدی تا نقطه ای که $(pK_1 = 2,34)$ قدرت اسیدی محیط بیشتر از قدرت اسیدی گروه COOH اسید آمینه است، این گروه یونیزه نمی‌شود. در حالیکه گروه آمین یک پروتون از محیط گرفته یونیزه می‌شود در نتیجه در این نقطه بار گلايسين +۱ است.

- در ادامه تیتراسیون از قدرت اسیدی محیط نسبت به گروه COOH اسید آمینه کاسته می‌شود. در نتیجه این گروه یونیزه می‌شود که در این نقطه مجموع بار مثبت و منفی اسید آمینه صفر می‌شود و اسید آمینه هیچ بار خالصی ندارد.

- به pH ای که در آن مجموع بارهای مثبت (NH_3^+) و منفی (COO^-) اسیدهای آمینه برابر صفر بوده و اسید آمینه در این pH فاقد بار الکتریکی است، pH ایزوالکتریک (pH_i) گویند.

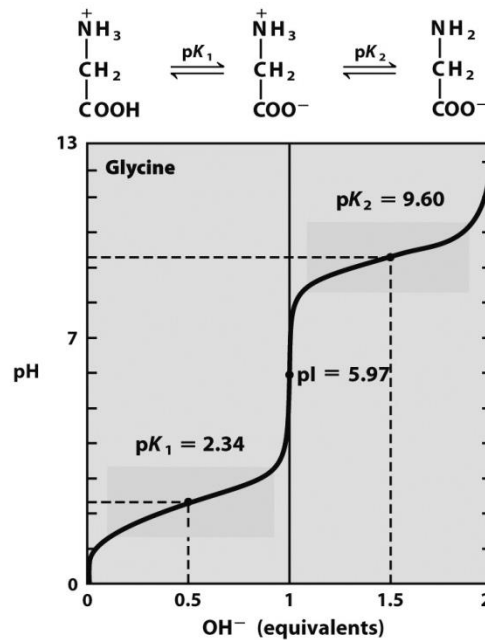
حضور کدام دسته از اسیدهای آمینه زیر باعث می‌شود تا PH ایزوالکتریک پروتئین بالاتر باشد؟ (ارشد)

(۸۵)

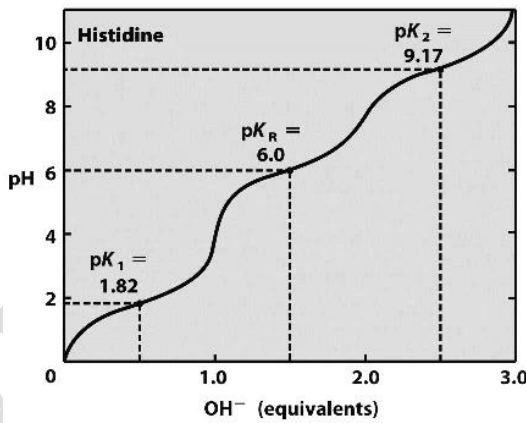
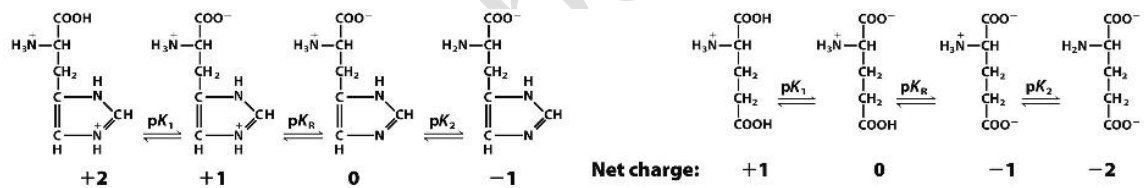
Thr, Ile, Leu, Ala (۱) Phe, Trp, Gly, Pro (۲)

Gln, Cys, Glu, Asp (۳) Gly, Tyr, Arg, Lys (۴)

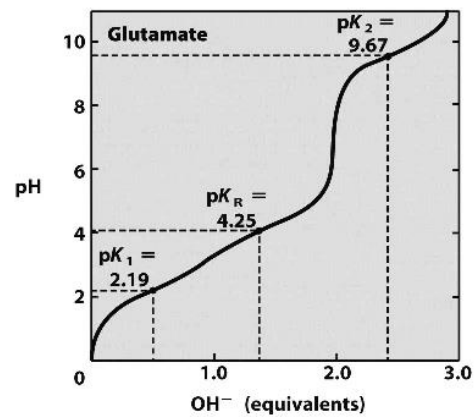
- با ادامه روند تیتراسیون گروه آمین نیز یونیزه شده و از حالت NH_3^+ به NH_2 تغییر می‌کند. در این نقطه (pK_2) مجموع بار اسید آمینه -۱ می‌باشد.

- شکل منحنی تتراسیون و همچنین بار خاص در pH های متفاوت برای اسیدهای آمینه بار دار مثل گلوتامات و هیستیدین متفاوت است.

الف

ب

pH ایزوالکتریک (pH_i)

در این pH، مجموع بارهای مثبت (NH₃⁺) و منفی (COO⁻) اسیدهای آمینه برابر صفر است.

- چنانچه اسید آمینه در محیطی قرار بگیرد که pH آن محیط ، پایین تر از pH_i باشد ، اسید آمینه دارای بار مثبت بوده ، خاصیت اسیدی پیدا می کند (فرمهای NH_3^+ و $COOH$ غالب می باشند).
- چنانچه اسید آمینه در محیطی قرار بگیرد که pH آن محیط ، بالاتر از pH_i باشد ، اسید آمینه دارای بار منفی بوده ، خاصیت قلیایی پیدا می کند (فرمهای NH_2 و COO^- غالب می باشند).

محاسبه pH_i اسیدهای آمینه

- ۱- جهت محاسبه pH_i اسیدهای آمینه Asp و Glu (دارای زنجیره جانبی اسیدی) ، pK عوامل اسیدی را جمع و بر ۲ تقسیم می کنیم.

$$pH_i = \frac{pK_1(\alpha - COOH) + pK_2(R - COOH)}{2}$$

- ۲- جهت محاسبه pH_i اسیدهای آمینه Lys، His، Arg (دارای زنجیره جانبی قلیایی) ، pK عوامل قلیایی را جمع و بر ۲ تقسیم می کنیم.

$$pH_i = \frac{pK_2(\alpha - NH_3) + pK_3(R)}{2}$$

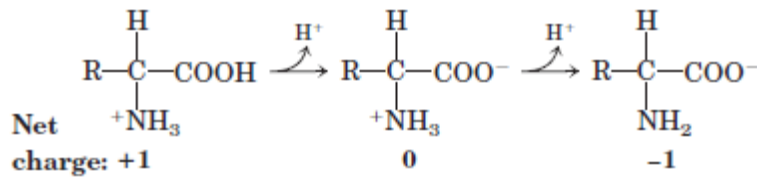
- ۳- جهت محاسبه pH_i اسیدهای آمینه دیگر (دارای زنجیره جانبی غیر یونی) pK عامل آمین را با عامل کربوکسیل جمع و بر ۲ تقسیم می کنیم.

$$pH_i = \frac{pK_1(\alpha - COOH) + pK_2(\alpha - NH_3)}{2}$$

پپتیدها (انیمیشن ۸۶، ۸۷، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۶، ۱۲۸)

اتصال اسید های آمینه به دنبال یکدیگر ایجاد یک توالی منظم از اسید آمینه را سبب می شود که به این مولکول ایجاد شده پپتید گویند.

- برای اتصال دو اسید آمینه عامل کربوکسیل کربن آلفا از اسید آمینه اول و گروه آمین از اسید آمینه دوم وارد واکنش می شوند. با کم شدن یک مولکول آب از این دو اسید آمینه یک پیوند کووالان موسوم به پیوند پپتیدی (peptide bond) ایجاد می شود.

- در pH های شدیداً اسیدی که تمامی گروهها پروتونه هستند، بار خالص همه اسیدهای آمینه مثبت است (NH_3^+) (CHR-COOH).
- اسیدهای آمینه لیزین، آرژینین و هیستیدین در pH های شدیداً اسیدی دارای بار +۲ هستند و سایر اسیدهای آمینه بار +۱ دارند.
- در pH های شدیداً قلیایی همه اسیدهای آمینه دارای بار منفی اند ($\text{NH}_2\text{-CHR-COO}^-$).
- اسیدهای آمینه گلوتامات و آسپاراتات که در زنجیره جانبی خود دارای گروه عاملی (-COO^-) هستند، در pH های شدیداً قلیایی دارای بار خالص -۲ هستند.

پپتیدی با ساختمان Val-Trp-Glu-Asp-Lys-Leu-Met در شرایط فیزیولوژیک دارای کدام بار الکتریکی

است؟ (ارشد ۸۹-۸۸)

۱) -۲ ۲) -۱ ۳) صفر ۴) +۱

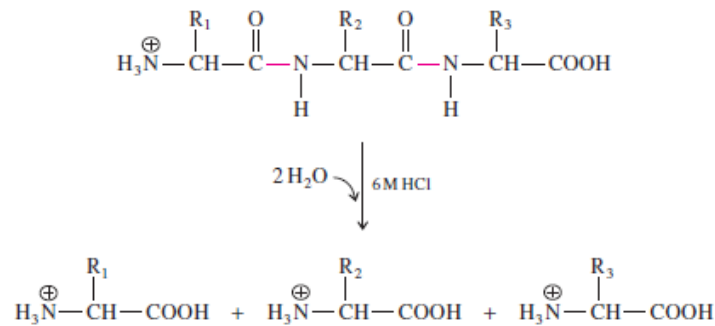
پاسخ: گزینه ۲ (در pH فیزیولوژیک Asp و Glu دارای بار منفی و Lys، Arg و His دارای بار مثبت است. در تست بالا برابری این بارها -۱ است)

تعیین توالی و نوع اسیدهای آمینه در پپتیدها

برای تعیین تعداد و انواع اسیدهای آمینه تشکیل دهنده یک قطعه پپتیدی، پلی پپتیدی یا پروتئین ابتدا باید تمام پیوندهای پپتیدی هیدرولیز شود که توسط اسید، باز یا آنزیم این فرایند انجام می گیرد.

هیدرولیز اسیدی

بیشتر پروتئین ها در حضور اسیدهای قوی مثل HCl، ۶ نرمال و دماهای بالا به طور کامل هیدرولیز می شوند. یکی از معایب بزرگ این روش تخریب اسیدهای آمینه ای مثل Trp، Thr، Ser، و یا تبدیل اسیدهای آمینه مثل Gln و Asn به Asp و Glu می باشد.

هیدرولیز قلیایی

هیدرولیز قلیایی پروتئین ها با جوشاندن در محیط NaOH غلیظ انجام می شود. هیدرولیز قلیایی فقط برای شناسایی اسید آمینه تریتوفان انجام می گیرد که در هیدرولیز اسیدی ناپایدار است. هیدرولیز قلیایی نیز مانند هیدرولیز اسیدی دارای معایبی است که می توان به تجزیه اسیدهای آمینه سرین، ترئونین، آرژینین و سیستئین اشاره نمود. همچنین در این روش اسیدهای آمینه دچار راسمیزاسیون (racemization) شوند.

هیدرولیز آنزیمی (انیمیشن ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴)

در داخل سلول هیدرولیز پیوند پپتیدی به وسیله گروه خاصی از آنزیم ها به نام پپتیدازها (peptidases) صورت می گیرد که به عناوین پروتئاز (protease) و یا پروتئیناز (proteinase) نیز شناخته می شوند. هیدرولیز آنزیمی نسبت به هیدرولیز اسیدی آهسته تر صورت می گیرد. پپتیدازها به دو صورت وجود دارند:

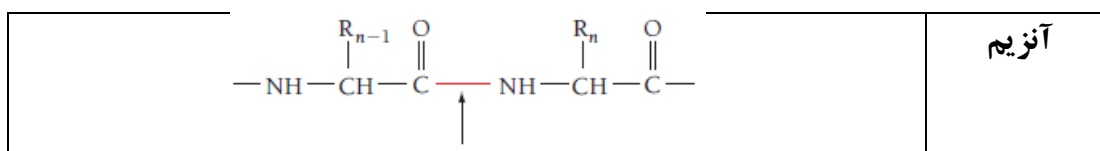
الف) اگزوپپتیدازها (Exopeptidases) که باعث هیدرولیز اسیدهای آمینه انتهایی شده و به دو گروه تقسیم می شوند:

۱- آمینوپپتیدازها (Aminopeptidases)، باعث هیدولیز زنجیره پلی پپتیدی از سمت انتهای آمینو می شوند.

۲- کربوکسی پپتیدازها (Carboxypeptidases) که هیدولیز زنجیره پلی پپتیدی را از سمت انتهای کربوکسی انجام می دهد.

ب) اندوپپتیدازها (Endopeptidases) پیوندهای پپتیدی را در داخل یک زنجیر پلی پپتیدی هیدرولیز می کنند که به مهم ترین آنها در جدول زیر آورده شده است:

بعد از هیدرولیز پروتئین ها، اسیدهای آمینه حاصله را می توان به وسیله کروماتوگرافی یا الکتروفورز از هم جدا نمود.

پیوند پتیدی از سمت کربو کسپیل باقیمانده های آمینو اسیدی Lys و Arg در صورتیکه باقیمانده بعدی Pro (R _n) نباشد.	تریپسین
پیوند پتیدی از سمت کربو کسپیل باقیمانده های آمینو اسیدی Phe ، Tyr ، Trp و Leu در صورتیکه باقیمانده بعدی Pro (R _n) نباشد.	کیموتریپسین (انیمیشن ۱۳۱)
پیوند پتیدی از سمت آمین باقیمانده های آمینو اسیدی Phe و Tyr ، Trp و Leu در صورتیکه باقیمانده قبلی Pro (R _{n-1}) نباشد.	پسین
پیوند پتیدی از سمت کربو کسپیل باقیمانده آمینو اسیدی Arg	ترومبین
پیوند پتیدی از سمت کربو کسپیل باقیمانده های آمینو اسیدی Asp و Glu	پروتاز ۷۸
پیوند پتیدی از سمت کربو کسپیل باقیمانده های آمینو اسیدی Ala ، Gly ، Ser و Val در صورتیکه باقیمانده بعدی Pro (R _n) نباشد	الاستاز
پیوند پتیدی از سمت آمین باقیمانده های آمینو اسیدی Ile ، Met ، Phe ، Trp ، Tyr و Val در صورتیکه باقیمانده قبلی Pro (R _{n-1}) نباشد.	ترومولیزین

علاوه بر روش های آنزیمی ذکر شده از برومو سیانوژن (CNBr) به عنوان یک روش شیمیایی که باعث هیدرولیز باقیمانده آمینو اسیدی Met از سمت کربو کسپیل آن می شود نیز می توان استفاده نمود.

ترکیب CNBr پیوند پتیدی در محل کدام اسید آمینه در زنجیره پلی پتیدی را می شکند؟ (ارشد ۸۶)

Asn(۱) Val(۲) Gly(۳) Met(۴)

پاسخ: گزینه ۴

لازم به ذکر است اگر پروتئینی در ساختار خود دارای پیوندهای دی سولفیدی می باشد باید ابتدا این پیوندها تخریب شود که توسط اسید پرفرمیک (performic acid) پیوند دی سولفیدی اکسید شده و ایجاد دو باقیمانده اسید سیستئیک می کند. بتای اسیدهای آمینه دارای گروه آمینو آزاد با **نین هیدرین** کمپلکس رنگی ایجاد می کنند (بجز پرولین که گروه ایمینو دارد). **فلورسکامین** نقشی مشابه با نین هیدروین ایفا می کند و حساسیت بالاتری از آن دارد.

از روش کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) برای جداسازی اسیدهای آمینه از مایعات بدن استفاده می کنند که در تشخیص اولیه بیماری های متابولیکی اسیدهای آمینه کاربرد دارد.

از روش های زیر برای تعیین مقدار اسید آمینه در مایعات بدن استفاده می شود: ۱- کروماتوگرافی گازی ۲- کروماتوگرافی با کارایی زیاد (HPLC) ۳- کروماتوگرافی تعویض کاتیونی ۴- الکتروفورز ۵- اسپکترومتری جرمی (MS).

تعیین توالی اسیدهای آمینه

برای تعیین توالی باقیمانده های آمینو اسیدی از دو روش مرسوم استفاده می شود.

الف) روش سنگر یا فلئورودی نیترو بنزن (FDNB) (انیمیشن ۱۳۴، ۱۱۴)

فردریک سنگر (Fredrick sanger) در سال ۱۹۵۳ برای اولین بار موفق به تعیین توالی هورمون انسولین شد. سنگر برای این

فرایند از ترکیب ۱-فلئورو-۲-دی نیترو بنزن (FDNB) استفاده کرد که با انتهای آمینی باقیمانده آمینو اسیدی پلی پپتید

ترکیب و نشانه گذاری می شود. در اثر مجاورت با اسید و هیدرولیز کامل پلی پپتید، اسیدهای آمینه آزاد و همچنین اسید

آمینه انتهایی نشانه گذاری شده در محیط ایجاد می گردد که می توان آن را شناسایی نمود. از این روش فقط می توان برای

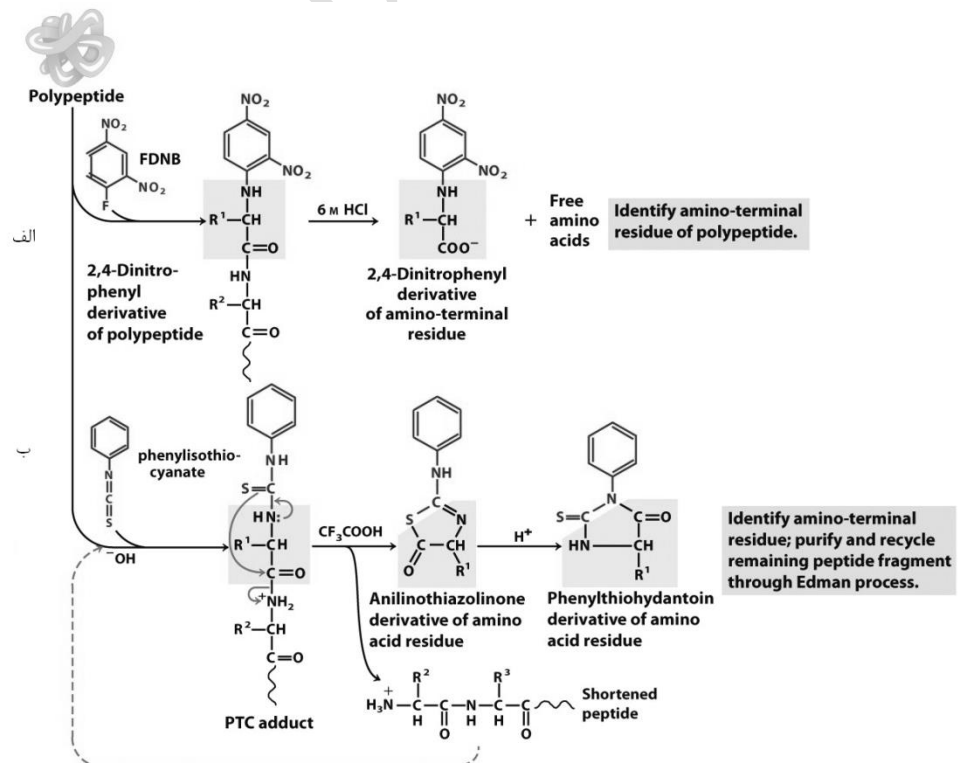
شناسایی اسیدهای آمینه انتهایی استفاده نمود (قسمت الف شکل زیر).

به کمک کدام واکنش به سادگی می توان اولین اسید آمینه در یک زنجیره پلی پپتیدی را

شناخت؟ (ارشد ۸۲-۸۱)

۱) سانگر (۲) ادمن (۳) نین هیدرین (۴) دنسیل کلراید

پاسخ: گزینه ۱

ب) روش ادمن (Edman) یا فنیل ایزو تیوسانات

با کمک روش ادمن کل یک پپتید را می توان تعیین توالی نمود. در این روش در شرایط قلیایی ملایم فنیل ایزو تیوسانات (phenylisothiocyanate) با عامل آمین انتهای پپتید واکنش داده و تشکیل (PTC) فنیل تیوکرمامویل (phenylthiocarbonyl) می دهد. در این هنگام پیوند پپتیدی مجاور فنیل تیوکرمامویل توسط اسید انیدریدتری فلئوراستیک (trifluoroacetic acid) تجزیه می شود که نتیجه آن یک مشتق آنیلینو تیا زولینون (anilinothiazolinone) است که در خود دارای اسید آمینه انتهای پپتید است. در اثر این تجزیه پپتید کوتاهی شکل می گیرد که می تواند همین مراحل را تکرار کند. آنیلینو تیا زولینون در محیط اسیدی به مشتق پایدار دیگری به نام فنیل تیو هیدانتوئین (phenylthiohydantoin) تبدیل می شود که مورد شناسایی قرار می گیرد. در حال حاضر تعیین توالی انواع پپتیدها با روش ادمن در دستگاہی به نام سکونتاتور (sequenator) به طور اتوماتیک و با دقت بسیار بالایی انجام می گیرد.

پروتئین ها (انیمیشن ۶۷-۸۵-۱۰۶-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴-۱۲۶-۱۵۵)

در اثر اتصال تعداد زیادی اسید آمینه پلی پپتیدهایی با وزن مولکولی بالا ایجاد می شود که به آن پروتئین (Protein) می گویند.

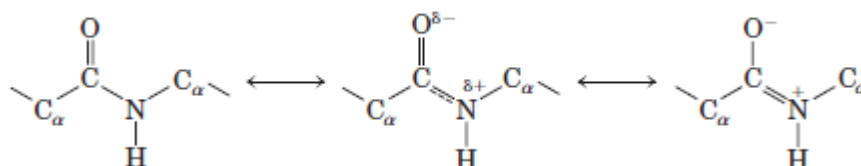
نکته: چنانچه پلی پپتیدی دارای وزن بیش از ۱۰۰۰۰ باشد به آن پروتئین و اگر کمتر از ۱۰۰۰۰ باشد به آن پلی پپتید گویند.

ساختار پروتئین (Protein structure) (انیمیشن ۹۹)

ساختار اول (Primary structure) (انیمیشن ۶۸)

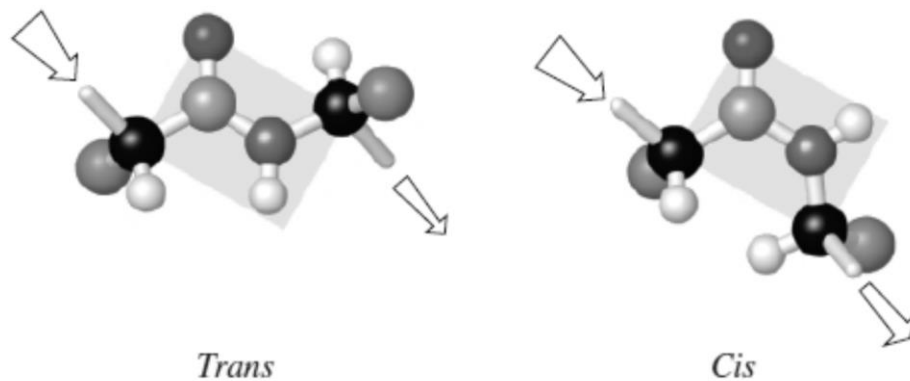
ساختار اول پروتئینها، ترتیب قرار گرفتن اسیدهای آمینه در یک رشته پروتئینی را نشان می دهد.

- این ساختار می تواند شامل پیوندهای دی سولفیدی (-S-S-) نیز باشد.
- اتصال بین اتم کربن گروه کربونیل و اتم نیتروژن گروه پپتیدی (-NH-CO-) دارای خاصیت پیوندهای دو گانه است و آزادی چرخش در اطراف این پیوند وجود ندارد.

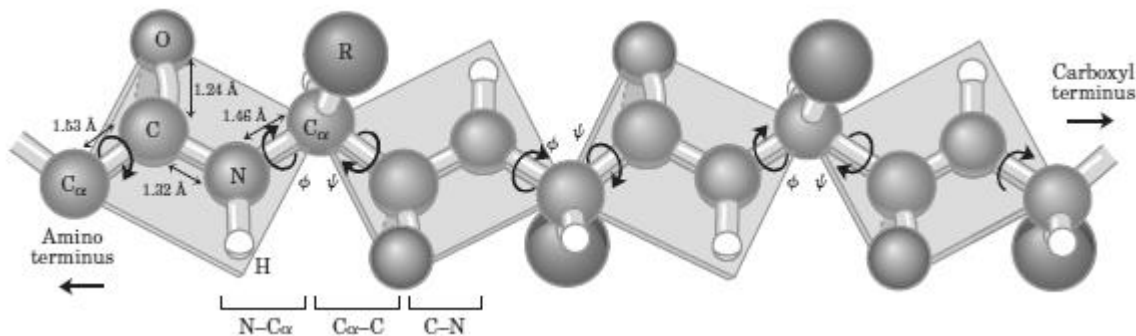

- دو آرایش فضایی سیس و ترانس برای پیوند پپتیدی مسطح امکان پذیر است.

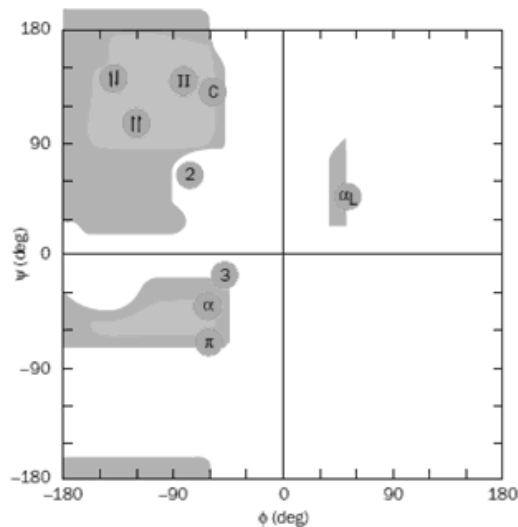
- در آرایش فضایی ترانس دو اتم کربن α در دو سمت مخالف پیوند پپتیدی قرار دارند. در آرایش سیس این دو گروه در یک سمت پیوند پپتیدی قرار دارند.
- تقریباً تمام پیوندهای پپتیدی در پروتئین ها به صورت ترانس هستند.

- پیوند بین گروه آمین و اتم کربن α و همچنین کربن α با کربن گروه کربونیل پیوندهای کاملاً ساده می باشند.
- دو واحد پپتیدی انعطاف پذیر مجاور هم می توانند حول این پیوندها بچرخند و جهت گیریهای مختلفی به خود بگیرند.

- آزادی چرخش حول دو پیوند هر آمینواسید، تا خوردن پروتئینها در جهات مختلف را امکان پذیر می سازد.
- زاویه چرخش حول پیوند بین نیتروژن و اتم کربن α ، ϕ و زاویه چرخش حول پیوند کربن α و کربن گروه کربونیل را ψ نامیده می شود.
- زوایای چرخشی از صفر تا $\pm 180^\circ$ قابل فرض می باشد.
- از آنجاییکه زنجیره های جانبی قادر به ایجاد ممانعت فضایی با یکدیگر هستند این زوایا محدود می باشند.
- رامچاندوران مقادیر مجاز برای زوایای ϕ و ψ را در یک صفحه دوبعدی بصورت نقشه ای ترسیم کرد که با نام خود وی معروف است. شکل زیر نقشه رامچاندوران برای پلی L-آلانین را نشان می دهد.

Secondary Structure	ϕ (deg)	ψ (deg)
Right-handed α helix (α)	-57	-47
Parallel β pleated sheet ($\uparrow\uparrow$)	-119	113
Antiparallel β pleated sheet ($\uparrow\downarrow$)	-139	135
Right-handed 3_{10} helix (3)	-49	-26
Right-handed π helix (π)	-57	-70
2.7 ribbon (2)	-78	59
Left-handed polyglycine II and poly-L-proline II helices (II)	-79	150
Collagen (C)	-51	153
Left-handed α helix (α_L)	57	47

چنانچه در شکل مشاهده می شود زوایایی از Φ و Ψ که در محدوده پر رنگ واقع شده اند معرف ساختمان هایی هستند که در آنها زنجیره های جانبی با یکدیگر تداخلی ندارند و نواحی بدون رنگ، نواحی هستند که اگر زوایای Φ و Ψ در آن محدوده واقع شوند، ممانعت فضایی میان زنجیره های جانبی خواهیم داشت.

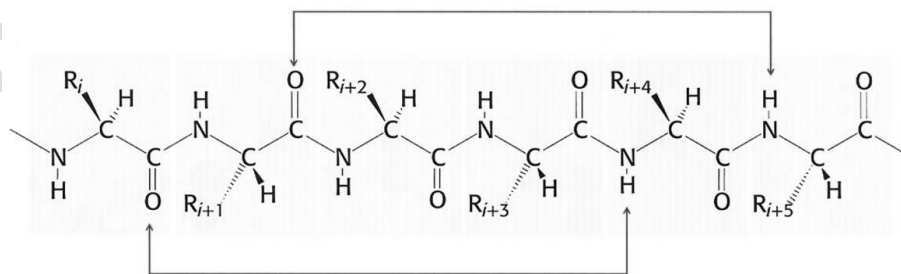
ساختار دوم (Secondary Structure) (انیمیشن ۶۹)

- ساختارهای منظم و تکراری شامل مارپیچ α و صفحه چین دار β می باشند.
- عامل اصلی تشکیل این ساختارها پیوند هیدروژنی است.

۱- مارپیچ α (α -helix)

مارپیچ α یکی از شایع ترین اشکال ساختار ثانویه در ساختمان پروتئین های کروی و رشته ای می باشد.

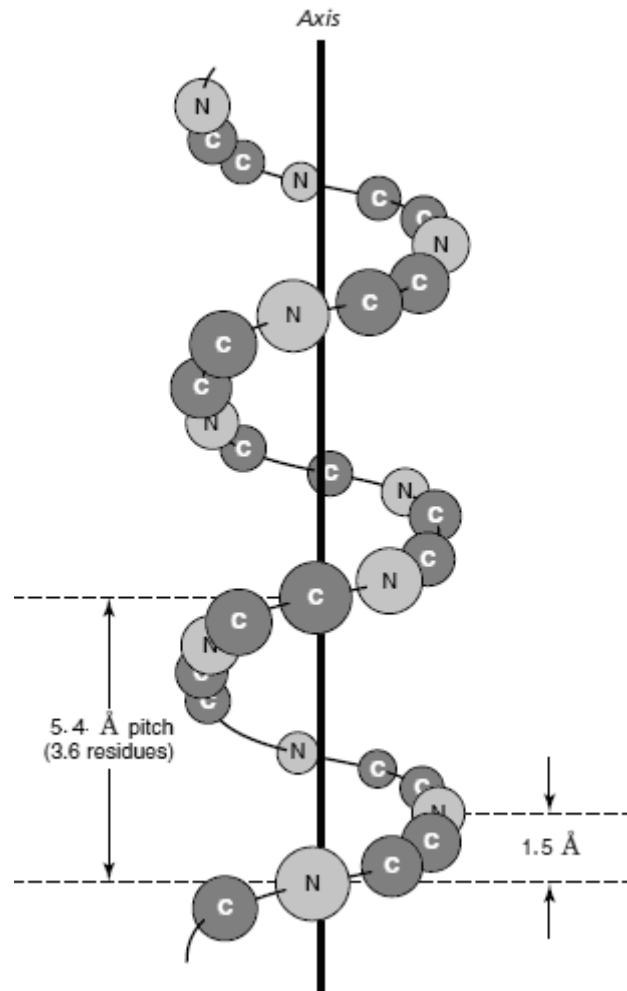
- اسکلت پلی پپتیدی حول یک محور فرضی به طور محکم پیچیده می شود که در آن ساختار بین گروه کربونیل باقیمانده i و گروه آمین چهار باقیمانده بعد خود یعنی باقیمانده $i+4$ پیوند هیدروژنی برقرار می شود.

- برای نزدیک شدن این دو باقیمانده، زنجیره پلی پتیدی حول یک محور فرضی در جهت عقربه های ساعت و یا در خلاف جهت عقربه های ساعت پیچ می خورند.
- در صورت حضور اسیدهای آمینه با ساختار L مارپیچ در جهت عقربه های ساعت یا به عبارتی بصورت راست گرد ایجاد پیچ می کند و در صورت وجود اسیدهای آمینه فرم D یک مارپیچ به صورت چپ گرد و در جهت خلاف عقربه های ساعت ایجاد می شود.
- شکل طبیعی ساختمان مارپیچ α بصورت راست گرد می باشد و فرم چپ گرد مارپیچ α در پپتیدهای مصنوعی با اسیدهای آمینه در فرم D وجود دارد.
- در ساختمان مارپیچ α در یک دور کامل مارپیچ (p) که $5/4 \text{ \AA}$ ارتفاع دارد تعداد $3/6$ باقیمانده آمینواسیدی (n) قرار دارد. ارتفاع یک باقیمانده آمینواسیدی به موازت محور طولی مارپیچ (d) برای مارپیچ α برابر $1/5 \text{ \AA}$ می باشد. d را می توان از فرمول زیر محاسبه نمود:

$$d = \frac{p}{n}$$

- در ساختمان مارپیچ α گروه های R ریشه های اسید آمینه به سمت خارج ساختمان مارپیچ قرار می گیرد.
- زاویه مجاز برای ریشه های اسید آمینه های موجود در ساختمان مارپیچ α بصورت $\psi = -47$ و $\phi = -57$ درجه می باشد.
- مارپیچ α به علت سهولت در ایجاد مارپیچ به عنوان فراوان ترین ساختمان در بین پروتئین ها می باشد بطوریکه در حدود ۲۵ درصد اسیدهای آمینه موجود در یک پلی پتید در ساختمان α حضور دارند.

در کنار پایداری این ساختار عواملی نیز وجود دارد که می تواند برهم زنده این نظم مناسب باشند که شامل:

۱- تاثیر زنجیره های جانبی اسیدهای آمینه:

وجود تعداد زیادی اسیدهای آمینه باردار مثل Glu در کنار هم می توانند به دلیل داشتن بار منفی در pH=7 ایجاد دافعه

کند. همچنین در مورد اسیدهای آمینه ای مثل Lys یا Arg که در pH=7 دارای بار مثبت هستند نیز صادق باشد.

۲- شکل و یا حجم گروه های R:

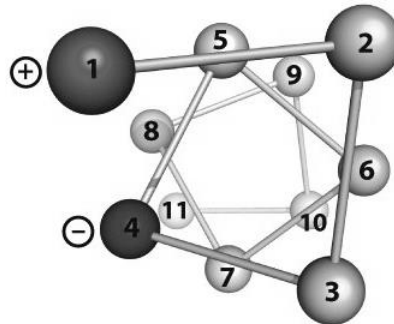
حجم و شکل اسیدهای آمینه ای مثل Asn، Thr، Leu و یا سرین نیز سبب ناپایداری مارپیچ α می شوند.

۳- میانگنش بین گروه های R با فاصله ۳ یا ۴ باقیمانده از هم:

باقیمانده های دارای بار مثبت یا منفی در ساختمان مارپیچ α در فاصله ۳ و گاهی ۴ اسید آمینه از یکدیگر قرار می گیرند. در

غیر اینصورت به علت ایجاد دافعه بین آنها مارپیچ α تشکیل نمی شود. باقیمانده های آمینواسیدی دارای بار مثبت اغلب به

فاصله ۳ باقیمانده از اسیدهای آمینه دارای با منفی قرار می گیرند تا امکان ایجاد یک جفت آنیونی فراهم شود. همین مسئله در ارتباط با اسیدهای آمینه آروماتیک که امکان واکنش های آب گریز را دارند نیز صادق است.

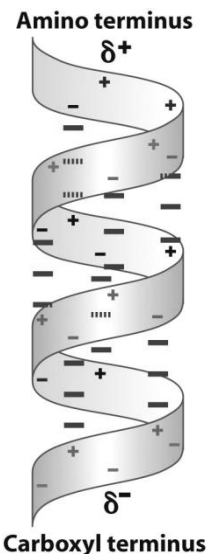
۴- باقیمانده های Gly و Pro:

وجود باقیمانده های Gly و Pro باعث از بین رفتن مارپیچ α می شود. در ساختمان اسید آمینه پرولین به دلیل اینکه اتم نیتروژن بخشی از یک حلقه محکم بوده و محدودیت زاویه ϕ (N-C α) دارد، ایجاد یک پیچیدگی شدید در مارپیچ α می کند که باعث از بین رفتن و شکستن این ساختمان می شود.

- پرولین معمولاً در دور اول مارپیچ α می تواند قرار گیرد.
- Gly نیز به علت انعطاف پذیری بالایی که دارد بیشتر تمایل به ایجاد اشکال فنری شکل دارد

۵- وجود باقیمانده های باردار در دو انتهای مارپیچ α :

- وجود دو قطبی های حقیقی ایی که در دو انتهای ساختمان مارپیچ α وجود دارد باعث افزایش طول مارپیچ می گردد. این دو قطبی ها که بصورت مثبت در انتهای آمین و منفی در انتهای کربوکسیل رشته پلی پپتیدی موجود در مارپیچ α می باشد باعث می شود که چهار باقیمانده آمینواسیدی در هر انتها در ساختار مارپیچ α شرکت نکنند.
- قرار گرفتن باقیمانده های آمینواسیدی با بار منفی در انتهای کربوکسیل و همچنین باقیمانده های آمینواسیدی مثبت در انتهای آمین می تواند باعث ناپایداری مارپیچ α گردد.

- اسیدهای آمینه ای مثل آلانین و لوسین تمایل بسیاری به حضور در این فرم را دارند گلیسین ، آسپاراژین و پرولین برای حضور در ساختمان مارپیچ α از خود تمایل زیادی نشان نمی دهند.

Amino acid	α helix	β sheet	Turn
Ala	1.29	0.90	0.78
Cys	1.11	0.74	0.80
Leu	1.30	1.02	0.59
Met	1.47	0.97	0.39
Glu	1.44	0.75	1.00
Gln	1.27	0.80	0.97
His	1.22	1.08	0.69
Lys	1.23	0.77	0.96
Val	0.91	1.49	0.47
Ile	0.97	1.45	0.51
Phe	1.07	1.32	0.58
Tyr	0.72	1.25	1.05
Trp	0.99	1.14	0.75
Thr	0.82	1.21	1.03
Gly	0.56	0.92	1.64
Ser	0.82	0.95	1.33
Asp	1.04	0.72	1.41
Asn	0.90	0.76	1.28
Pro	0.52	0.64	1.91
Arg	0.96	0.99	0.88

کدام دسته از اسیدهای آمینه زیر تمایل بیشتری برای مشارکت در ساختار دوم مارپیچ - آلفا دارند؟ (ارشد)

(۸۸-۸۹)

- (۱) گلايسين و پرولين (۲) گلو تاميک اسيد و متيونين (۳) گلايسين و گلو تاميک اسيد (۴) پرولين و ميتونين

پاسخ: گزینه ۲

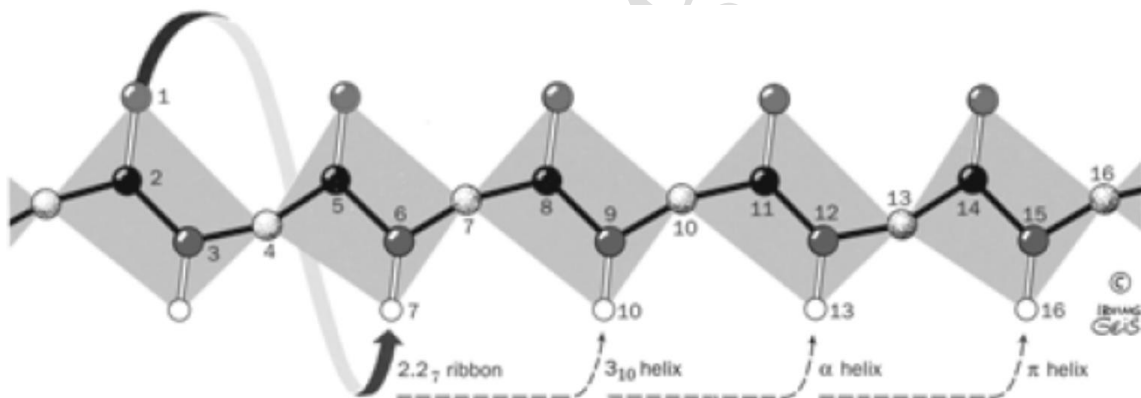
کدام اسید آمینه در ساختمان مارپیچ α کمتر دیده می شود؟ (ارشد ۹۲-۹۱)

Lys(۱) Gly(۲) Glu(۳) Leu(۴)

پاسخ: گزینه ۲

ساختمان سایر مارپیچ ها

- علاوه بر مارپیچ α ، مارپیچ های دیگری نیز می تواند در ساختمان پروتئین ها تشکیل شود.
 - ساختمان مارپیچ ها را بصورت n_m نمایش می دهند که در آن n معرف تعداد باقیمانده های موجود در یک دور کامل و m تعداد اتم های موثر در ایجاد آن دور کامل می باشد.
 - ساختمان مارپیچ α به صورت $3/6_{13}$ بیان می شود.
- سایر مارپیچ ها شامل:

ریبون $2/2_7$ (Ribbon $2,2_7$):

با توجه به زوایای چرخشی غیرمجاز برای این ساختار، این ساختار در پروتئین دیده نمی شود.

مارپیچ راست گرد 3_{10} (helix 3_{10}):

ارتفاع مارپیچ در این ساختار 6 \AA می باشد که نسبت به مارپیچ α دارای ساختاری بلندتر و همچنین باریکتر می باشد.

- زوایای چرخشی این ساختار در ناحیه نزدیک به ساختار مارپیچ α قرار دارد.
- فقط در موارد کمی در انتهای یک مارپیچ α و بخش بعدی یک زنجیره پلی پپتیدی به عنوان یک دور (turn) دیده می شوند.

مارپیچ π (helix π):

این مارپیچ که به نام مارپیچ $4/4$ نیز خوانده می شود به دلیل پهن و گسترده بودن فقط در انتهای تعداد کمی از مارپیچ های α دیده می شود.

۲- صفحات چین دار β (β -Sheet)

در ساختمان کونفورماسیون β رشته های پلی پپتیدی (که به آنها رشته های β گفته می شود) به صورت یک ساختار زیگزاگی و نه بصورت مارپیچی، پهلو به پهلو ی یکدیگر قرار می گیرند. در نتیجه ایجاد پیوندهای هیدروژنی بین گروه های CO و NH، ۲ زنجیره پلی پپتیدی که به موازات هم قرار دارند، صفحه β تشکیل می شود.

نکته مهم: داوطلبین محترم توجه فرمایید که با تهیه این جزوات دیگر نیاز به خرید هیچ گونه کتاب مرجع دیگری نخواهید داشت. برای اطلاع از نحوه دریافت جزوات کامل با شماره های زیر تماس حاصل فرمایید.

۰۲۱/۶۶۹۰۲۰۶۱-۶۶۹۰۲۰۳۸-۰۹۳۷۲۲۲۳۷۵۶

۰۱۳/۳۳۳۳۸۰۰۲ (رشت)

۰۱۳/۴۲۳۴۲۵۴۳ (لاهیجان)